

Notícies de la passada Festa Major

Desgràcia mortal

Acompanyats del senyor Ray-Dor, vam saludar l'orquestra Ray-Bel, que, dit sigui entre nosaltres, quedà molt bé i es va apuntar un èxit, tant en els espectacles com en els balls. De l'èxit obtingut, la cara del president de la societat en donava proves, ja que fou el primer en posar en pràctica el que recomanà als socis que beguessin xampany Canals i Nubiola i no perquè sigui bo, sinó perquè en compraren moltes caixes i d'una manera o altra s'han de liquidar.

Els únics, però, que no radiaven alegria, eren els músics de l'orquestra «Artística», que no pogueren demostrar les seves qualitats musicals. Ho lamentem! Un altre any, la junta pot llogar, per al ball continu, un piano de maneta, sempre els altres quedaran més bé.

Prometatge

Els veïns del Parc de M. S. A, han fet promesa que un altre any cremaran l'envelat dels radicals, si és que aquests posen una orquestra tan nodrida com aquest any. La barreja «New-Broadway-Pla-Pey» no va tenir l'èxit que esperaven; eren masses a tocar i semblava la Banda de l'Empastre.

El dia que va venir l'espectacle «Itàlia», el pianista de l'orquestra del mateix nom i el senyor Font, pianista de la «New... etc., etc.», varen haver de partir-se el piano, perquè només en tenien un i era difícilós fer el ball continuu.

La sang no va arribar al riu.

Suïcidi?

El que va passar-li al nostre batlle durant el combat de boxa no fou un suïcidi, però va fer riure tant com si ho fós.

Al final de les repeses, en Siciliano, ja tip d'escupir cap a la dreta, ho féu cap a l'esquerra, i sense tenir en compte que un alcalde no és una escupidera, el deixà completament *groggy*. La feina que va haver-hi per a eixugar-sel...

Notícies de Borsa

Dissabte a la tarda i al jardí del Casino, es sortejà una toia a profit «d'aquests pobres malalts», «d'aquests pobres que esperen el nostre òbol»... Així ens ho comunicà el president de la Societat, però nosaltres quasi no vam oir-lo.

El públic esperava, que, com sempre, la toia se l'emportaria el senyor Parera de Badalona. però un senyor que no té perfumeria però en canvi ven costelles i moltó, va voler llençar-li el *guá* i li costà la friolera de cinc centes pàlies que tots els de l'Hospital sabran agrair-li.

Compadim de tot cor En Manel Oliva.

Sacrifici

Al Foment de la Sardana, amb les 1500 de l'ala, n'han tingut per a ballar més de 50,000 sardanes, i encara els en sobren —no de sardanes— de diners, per a fer una costellada un dia d'aquests,

Homenatge merescut

El jovent de L'Alhambra ha homenatjat molt justament l'insigne professor de «jazzband» de l'orquestrina «La Catalunya», Ja era hora que l'honoressin amb aquesta distinció; tota vegada que ja fa quatre anys que canta com un desesperat, i semblava que mai ningú no l'hagués oït.

Que per molts anys pugui fer semblants obres.

Envelat i Ciutadania

En Quimet Guidons, que coneix la tècnica dels llums, tant com el mateix Buhigas, fou el director artístic de l'envelat de L'Alhambra. Semblava, però, que tot es conjurava per a fer-lo fracassar, puix els brolladors que tant haurien embellit aquella glorieta, feren aigües i l'Ajuntament no concedí el permís que la Junta havia sol·licitat per a arrencar l'enrajolat de la plaça d'en Perpinyà, per a sembrar-hi herba com en el de futbol.

Un altre any serà...

De viatge

Dijous, primer dia de Festa Major, varen sortir de viatge els senyors Amador Garrell i Alfred Canal, junt amb tots els components del Partit Radical-Socialista de nostra ciutat, senyors Garrell i Canal. El motiu del viatge fou el defer entrega d'una magnífica

bandera catalana, a l'Esquerra Republicana, que suara ha traslladat el seu domicili al costat de Sant Roc.

Relacions cordials

Durant aquests dies de festa, es miraven amb molta rivalitat el perfumista local senyor Ramoneda, que té l'establiment a la plaça de can Sinia i el perfumista de Badalona, senyor Parera. Qüestions d'ofici!

Defunció

A la tendra edat d'un estiu ha mort, voltat de l'afecte familiar de la seva família, un dels cinc cents grills del senyor Quincoces.

També ha estat molt felicitat el nostre bon amic senyor Cot, que en el festival de la piscina va fer la llesca a en Cabrejas en qüestió de salts. Va demostrar-li que ací tenim saltadors d'upa, no d'UFA com diu en Joseph. El salt de la carpa, el salt de l'àngel i el salt del guardia de A. els féu implacables; tant, que en Bosch volia treure'n una placa i no en pogué sortir. El felicitem i ens permetem recomanar a la seva xicota que vigili, perquè un home que fa tan bé els salts, no és gaire de fiar.

Res, res; vosté mateixa, sap?

Precaució

L'any que vé, el senyor Garreta, vist l'èxit de la vetllada de boxa, pensa organitzar-ne d'altres. adoptant una vela de ciment armat perquè no li puguin estripar tant fàcilment com aquest any.

MODA ACTUAL

—ja l'ho he dit que no et puc veure.

—i si provessis de treure't aquestes mànegues...